

Toelichting Beleidsregels bijzondere bijstand gemeente Nederweert 2018

Algemene toelichting

In deze beleidsregels is vastgesteld welke regels gelden voor de beoordeling van het recht op individuele bijzondere bijstand. De beoordeling van het recht op bijzondere bijstand betreft een maatwerkbeoordeling. Deze maatwerkbeoordeling betekent dat uit de bijzondere individuele omstandigheden, de noodzaak van de kosten moet blijken en dat bij elke aanvraag om bijzondere bijstand een afweging plaatsvindt op basis van de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van een belanghebbende. Juist vanwege deze maatwerkbeoordeling kiest het college er voor om het beleid in algemene uitgangspunten te formuleren. Binnen deze uitgangspunten (kaders) dient de bovenstaande afweging plaats te vinden. Het wettelijk kader is geregeld in artikel 35 lid 1 Participatiewet.

Er kan zowel door bijstandsgerechtigden als niet-bijstandsgerechtigden bijzondere bijstand worden aangevraagd.

Wettelijk kader

Deze beleidsregels scheppen een kader voor de uitoefening van de in artikel 35 lid 1 Participatiewet neergelegde bevoegdheid tot het verstrekken van bijzondere bijstand:

‘Onverminderd paragraaf 2.2, heeft de alleenstaande of het gezin recht op bijzondere bijstand voorzover de alleenstaande of het gezin niet beschikt over de middelen om te voorzien in de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan en deze kosten naar het oordeel van het college niet kunnen worden voldaan uit de bijstandsnorm, de individuele inkomenstoelage, de individuele studietoelage, het vermogen en het inkomen voorzover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm, waarbij artikel 31, tweede lid, en artikel 34, tweede lid, niet van toepassing zijn. Het college bepaalt het begin en de duur van de periode waarover het vermogen en het inkomen in aanmerking wordt genomen.’

De beoordeling van het recht op bijzondere bijstand vindt plaats aan de hand van vier hoofdvragen. Deze hoofdvragen zijn de kaders waarbinnen de maatwerkbeoordeling plaatsvindt. Zie hiervoor de artikelsgewijze toelichting bij artikel 1 van deze beleidsregels.

Beoordeling voorliggende voorziening

Voor de beoordeling van het recht op bijzondere bijstand gelden voorts de algemene voorwaarden die voor het recht op algemene bijstand van toepassing zijn. Een belangrijke algemene voorwaarde is dat geen recht op bijstand bestaat als belanghebbende een beroep kan doen op een passende en toereikende voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet). Een voorliggende voorziening is elke voorziening buiten de Participatiewet waarop de belanghebbende een beroep kan doen, ter verwerving van middelen of ter bekostiging van specifieke uitgaven. Alvorens inhoudelijk een beoordeling voor het recht op bijzondere bijstand plaatsvindt als bedoeld in artikel 35 lid 1 Participatiewet, wordt dan ook beoordeeld of een beroep kan worden gedaan op een passende en toereikende voorliggende voorziening.

Enkele voorbeelden van voorliggende voorzieningen zijn: de Zorgverzekeringswet (Zvw), de Wet langdurige zorg (Wlz), de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (Wmo), de Jeugdwet en de Wet op de huurtoelage (Wht).

Voor de beoordeling van het recht op bijzondere bijstand in relatie tot een voorliggende voorziening, gelden de volgende uitgangspunten:

1. Er is geen beroep op een voorliggende voorziening mogelijk of er bestaat geen voorliggende voorziening voor de kosten (als ten aanzien van de kosten helemaal geen voorliggende voorziening geldt, dan is artikel 15 lid 1 Participatiewet niet van toepassing.);
2. De kosten worden (deels) om budgettaire redenen niet of niet langer op grond van een voorliggende voorziening vergoed;
3. De kosten worden niet vergoed vanwege overwegingen ten aanzien van de vaststelling van de reikwijdte van de voorliggende voorziening (bijvoorbeeld kostensoorten waarin de voorliggende voorziening bewust heeft gekozen dat de kostensoort niet noodzakelijk is.) ;

4. In afwijking van het bovenstaande is bijzondere bijstand wel mogelijk indien er sprake is van zeer dringende redenen (artikel 16 Participatiewet).

Werkinstructies bijzondere bijstand

Ter uitvoering van deze beleidsregels worden werkinstructies bijzondere bijstand vastgesteld. Hierin staan richtlijnen vermeldt met betrekking tot veelvoorkomende kostensoorten waarvoor bijzondere wordt aangevraagd. Dit om rechtsgelijkheid en een eenduidige uitvoering te bewerkstelligen. In de artikelsgewijze toelichting zal waar nodig naar een werkinstructie verwezen worden.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Hier zijn uitdrukkelijk de vier hoofdvragen opgenomen die gesteld moeten worden bij de beoordeling van het recht op individuele bijzondere bijstand (artikel 35 lid 1 Participatiewet). Hoewel er geen beleidsvrijheid bestaat ten aanzien van deze hoofdvragen, zijn de hoofdvragen opgenomen als kaders waarbinnen de maatwerkbeoordeling plaatsvindt. Als alle vier de hoofdvragen positief beantwoord worden, dan bestaat recht op bijzondere bijstand. Ten aanzien van de vragen of de kosten zich voordoen, de kosten in het individuele geval noodzakelijk zijn en of de kosten voortvloeien uit bijzondere individuele omstandigheden heeft het college beoordelingsruimte, maar géén beoordelingsvrijheid (gebonden bevoegdheid). Met betrekking tot de vraag of de kosten uit de aanwezige middelen kunnen worden voldaan heeft het college wel (volledige) beoordelingsvrijheid (discretionaire bevoegdheid). De vier hoofdvragen zijn niet van toepassing op de categoriale bijzondere bijstand voor de collectieve zorgverzekering als bedoeld in artikel 7 van deze beleidsregels. Ten aanzien van die kosten vindt namelijk geen beoordeling plaats nu juist de noodzakelijkheid voortvloeit uit het feit dat die kosten voortvloeien uit het behoren tot een doelgroep en niet uit de individuele situatie.

Vraag 1: doen de kosten zich voor?

Voor het recht op bijzondere bijstand dient een belanghebbende aan te tonen dat de kosten zich ook daadwerkelijk voordoen. De belanghebbende kan de kosten aantonen door het overleggen van bewijsstukken, zoals bijvoorbeeld nota's (zie: CRvB 28-02-2012, nrs. 09/6104 WWB e.a. en CRvB 18-06-2013, nr. 12/5173 WWB). Dit betekent als ten tijde van de aanvraag om bijzondere bijstand al in de kosten is voorzien, er in beginsel geen recht op bijzondere bijstand bestaat (zie: CRvB 04-09-2012, nr. 10/5046 WWB). Als uitgangspunt geldt dat geen bijzondere bijstand met terugwerkende kracht mogelijk is (zie hierover de toelichting bij artikel 2 lid 4).

Vraag 2: zijn de kosten in het individuele geval noodzakelijk?

Er bestaat recht op bijzondere bijstand als de kosten in het individuele geval noodzakelijk zijn. Dit vergt een maatwerkbeoordeling op basis van de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de belanghebbende. Er bestaat alleen recht op bijzondere bijstand voor kosten die noodzakelijk zijn. Denk hierbij bijvoorbeeld aan kosten die gemaakt moeten worden, waar geen vrijwillige keuze aan ten grondslag ligt en de kosten ook niet voorkomen hadden kunnen worden. Voorts weegt in deze beoordeling mee of er bijvoorbeeld een andere goedkopere adequate voorziening is voor de kosten.

Vraag 3: vloeien de kosten voort uit bijzondere individuele omstandigheden?

Als is vastgesteld dat de kosten in het individuele geval noodzakelijk zijn, dan geldt als voorwaarde dat de kosten voortvloeien uit bijzondere individuele omstandigheden. Er moet sprake zijn van kosten die zich in een concrete individuele situatie voordoen. Een onderdeel van deze beoordeling kan zijn of de belanghebbende gelet op zijn individuele situatie heeft kunnen reserveren voor de kosten of voor de kosten een lening kan afsluiten. Volgens vaste jurisprudentie geldt dat het hebben van schulden, waardoor onvoldoende reserveringscapaciteit overblijft, niet als bijzondere omstandigheden worden aangemerkt. Er is geen bijzondere bijstand mogelijk voor schulden (artikel 13 lid 1 onderdeel g Participatiewet).

Vraag 4: kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige middelen?

Hier wordt beoordeeld of de kosten kunnen worden voldaan uit:

- de bijstandsnorm (indien algemene bijstand wordt ontvangen);
- het vermogen;
- het inkomen voor zover dat meer bedraagt dan de bijstandsnorm.

Bij deze beoordeling is van belang dat alleen bijzondere bijstand mogelijk is voor kosten die niet in de algemene bijstand begrepen zijn.

Kosten die uit de algemene bijstandsnorm kunnen worden voldaan betreffen namelijk algemene kosten en geen bijzondere kosten. Zie de artikelen 3 tot en met 6 van deze beleidsregels voor de beoordeling of de kosten voldaan kunnen worden uit het inkomen, vermogen, de individuele inkomenstoelage en de individuele studietoelage.

Artikel 2

Lid 1:

De aanvraag bijzondere bijstand wordt ingediend door middel van het daarvoor bestemd aanvraagformulier bijzondere bijstand. Deze aanvraag vindt schriftelijk plaats. Het aanvraagformulier bijzondere bijstand kan digitaal worden ingediend, voor zover het college de weg heeft opengesteld om de aanvraagformulieren bijzondere bijstand digitaal in te dienen (artikel 2:15 Awb).

Lid 2:

De gehuwden hebben beiden de inlichtingenplicht op grond van artikel 17 lid 1 Participatiewet en dienen samen de aanvraag in. Als één van de gehuwden niet zelf kan ondertekenen, wordt bij de aanvraag een schriftelijke machtiging van de andere gehuwde gevoegd (artikel 43 lid 2 Participatiewet).

Lid 3:

Als het gelet op de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden niet mogelijk is dat belanghebbende zelf een aanvraag indient, is ambtshalve bijstandsverlening mogelijk (artikel 43 lid 1 Participatiewet).

Lid 4:

Het uitgangspunt is dat bijzondere bijstandsverlening met terugwerkende kracht niet mogelijk is. Van dit uitgangspunt kan worden afgeweken als de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van een belanghebbende daartoe aanleiding geven.

Met het verbod op bijstandsverlening met terugwerkende kracht moet het college ten aanzien van de bijzondere bijstand overigens niet te rigide omgaan. In de aard van de bijzondere omstandigheden, waardoor het recht op bijzondere bijstand is ontstaan, kan immers besloten liggen dat een aanvraag indienen voordat de kosten opkomen niet (goed) mogelijk is.

Het voorgaande betekent dat bijzondere bijstand in beginsel vooraf moet worden aangevraagd. De aanvragen die achteraf worden ingediend, als de kosten al zijn gemaakt, worden niet zonder meer afgewezen. Ook voor deze beoordeling geldt dat maatwerk moet worden beoordeeld. Er moet worden onderzocht of van het algemene uitgangspunt kan worden afgeweken als er bijzondere omstandigheden zich voordoen. Voor deze beoordeling kunnen (in ieder geval) de volgende vragen gesteld worden:

- Kan op het moment van aanvragen nog worden vastgesteld of de kosten noodzakelijk zijn?
- Wat is de reden dat belanghebbende niet eerder bijz. bijstand heeft gevraagd, zijn daar bijzondere omstandigheden voor?
- Was de belanghebbende bijstandsbehoefstig op het moment dat de kosten op zijn gekomen?

Lid 5:

Op het uitgangspunt dat geen bijzondere bijstand met terugwerkende kracht wordt verstrekt bestaat de uitzondering dat maximaal drie maanden wordt teruggegaan. De beleidsregels staan toe dat bijzondere bijstand kan worden aangevraagd voor kosten die niet langer dan drie maanden voor datum aanvraag zijn opgekomen. Voor het tijdstip dat kosten opkomen is niet de factuurdatum van doorslaggevend, maar het tijdstip dat de kosten feitelijk worden gemaakt.

Lid 6:

Het college maakt geen gebruik van de bevoegdheid om een drempelbedrag te hanteren voor aanvragen bijzondere bijstand. Artikel 35 lid 2 Participatiewet geeft het college de mogelijkheid om bijzondere bijstand te weigeren voor kosten welke binnen een periode van 12 maanden het drempelbedrag van € 130,00 (bedrag geldt per 1 juli 2016) niet te boven komen. Hiermee heeft het college de mogelijkheid om aanvragen van kruimelbedragen tegen te gaan.

Artikel 3

Lid 1:

Hier wordt bepaald wanneer sprake is van draagkracht uit inkomen. Hierbij worden de middelen in aanmerking genomen zoals genoemd in artikel 31 Participatiewet. Er kunnen geen andere middelen bij de berekening van de draagkracht worden betrokken, dan de middelen die binnen de reikwijdte van het middelenbegrip vallen.

Lid 2:

In het tweede lid is bepaald dat er geen draagkracht aanwezig is bij een inkomen op of lager dan 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Voor de bepaling van de bijstandsnorm wordt aangesloten bij de begripsbepaling uit artikel 5 onderdeel c Participatiewet. Het gaat daarbij om de toepasselijke bijstandsnorm, dus ook de kostendelersnorm als bedoeld in artikel 22a Participatiewet.

Het college kiest er uitdrukkelijk voor om de kostendelersnorm ook toe te passen bij de bijzondere bijstand. Bij de belanghebbende die geen algemene bijstand ontvangt en die als kostendeler wordt aangemerkt, dient voor de berekening van de draagkracht het inkomen afgezet te worden tegenover de kostendelersnorm als bedoeld in artikel 22a Participatiewet. Er wordt voor de berekening van het draagkrachtinkomen dan ook uitgegaan van de bijstandsnorm die zou gelden als de belanghebbende algemene bijstand zou ontvangen. De belanghebbende die met meerdere personen van 21 jaar of ouder in een huishouden samenwoont, kan de kosten van het huishouden delen. Deze personen houden daardoor meer draagkracht over om bijzondere kosten uit te voldoen, ten aanzien van personen die de kosten niet kunnen delen in een huishouden.

Lid 3:

In het derde lid is bepaald dat als het inkomen hoger is dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm, een percentage van 25% als draagkracht in aanmerking wordt genomen. Dit geldt niet als sprake is van woonkostentoeslag en bijzondere bijstand voor de kosten van levensonderhoud voor jong-meerderjarige als bedoeld in artikel 12 Participatiewet.

Lid 4:

Het vierde lid bepaalt dat als sprake is van bijzondere bijstand in de vorm van een woonkostentoeslag of bijzondere bijstand als bedoeld in artikel 12 Participatiewet, een draagkracht van 100% van de toepasselijke bijstandsnorm geldt.

Lid 5:

Het college kiest er voor om de lijst met vrij te laten middelen als bedoeld in artikel 31 lid 2 Participatiewet ook vrij te laten voor de bijzondere bijstand (vijfde lid).

De voor de algemene bijstand vrijgelaten particuliere oudedagsvoorziening als bedoeld in artikel 33 lid 5 Participatiewet wordt voor de bepaling van de draagkracht uit inkomen wel aangemerkt als middel.

Lid 6:

Het zesde lid bepaalt dat de situaties waarbij WNSP, MSNP of beslag op het inkomen van toepassing is, het college dit als bijzondere omstandigheden aanmerkt waarbij het draagkrachtinkomen afwijkend wordt berekend. Bij WNSP en MSNP wordt voor de vaststelling van het inkomen rekening gehouden met het Vrij Te Laten Bedrag (VTLB). Er wordt aansluiting gezocht bij de VTLB calculator conform de Recofa richtlijn. Bij een beslag wordt rekening gehouden met het netto besteedbaar inkomen (waarop het beslag verminderd is).

In de situaties van WSNP en MSNP dient de berekening van het VTLB te worden opgevraagd. Indien er sprake is van een schuldregeling waarbij het VTLB wordt verhoogd met de kosten voor bewind/ budgetbeheer, is bijzondere bijstand niet van toepassing. Dit om de reden dat bij de berekening van het VTLB al geld is gereserveerd voor het voldoen van het salaris van de bewindvoerder. Immers de schuldenaar heeft dan de beschikking over de middelen om deze kosten zelf te dragen. Het betreft dan een schuldregeling waarbij alle schuldeisers akkoord zijn gegaan en alle beslagen zijn opgeheven.

Artikel 4

Voor de vaststelling van de draagkracht uit vermogen wordt aansluiting gezocht bij de vermogensvaststelling voor de algemene bijstand. Dit betekent dat de vrij te laten vermogensgrenzen ook voor de bijzondere bijstand gehanteerd worden.

Artikel 5

Lid 1:

De draagkracht wordt in beginsel vastgesteld voor een periode van 12 maanden. Deze vangt aan op de eerste dag van de maand waarin de aanvraag is ingediend. Als sprake is van verstrekking met terugwerkende kracht, wordt aangesloten bij de eerste dag van de maand waarin de kosten zich hebben voorgedaan.

Lid 2:

Bij incidentele bijzondere bijstand wordt de draagkracht ineens in mindering gebracht op de kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt gevraagd. De vastgestelde draagkrachtperiode blijft van toepassing als in het betreffend tijdvak een nieuwe aanvraag voor bijzondere kosten wordt ingediend. In voorkomende gevallen zal dan met de eventueel nog resterende draagkracht rekening worden gehouden.

Lid 3:

Bij de verstrekking van periodieke bijzondere bijstand wordt de draagkracht maandelijks verrekend. Indien de periode waarop de kosten betrekking hebben en het draagkrachtpercentage daartoe aanleiding geeft kan een ander tijdvak dan een jaar in aanmerking worden genomen.

Artikel 6

Lid 1:

Bij de draagkrachtberekening wordt uitgegaan van de middelen in de maand waarin het recht op bijzondere bijstand ontstaat.

Voor de bepaling van het inkomen wordt uitgegaan van het inkomen inclusief vakantietoeslag. De berekening van de vakantietoeslag over het netto-inkomen vindt plaats naar analogie van de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ.

Lid 2:

Als de draagkrachtperiode bijvoorbeeld ingaat op 1 januari van het kalenderjaar, wordt het inkomen van december genomen voor de vaststelling van de draagkracht.

Lid 3:

Dit lid behoeft geen toelichting.

Artikel 7

Lid 1:

Categoriale bijzondere bijstand aanvullende zorgverzekering:

Artikel 35 lid 3 Participatiewet geeft de mogelijkheid om categoriale bijzondere bijstand te verstrekken in de vorm van een collectieve aanvullende zorgverzekering (CAV) of een tegemoetkoming in de kosten ervan. Gemeente Nederweert kiest ervoor om voor de tegemoetkoming van de kosten van een aanvullende zorgverzekering categoriale bijzondere bijstand te verstrekken. Dit om de reden dat inwoners de keuzevrijheid blijven houden.

De collectieve zorgverzekering voor minima in gemeente Nederweert is voor inwoners van Nederweert van 18 jaar en ouder die een inkomen hebben dat gelijk is aan of minder dan 110% van de voor hen geldende bijstandsnorm en een bedrag aan vermogen beneden de wettelijke vermogensgrens van de Participatiewet op datum aanvraag.

De toepasselijke bijstandsnorm wordt als bedoeld in het eerste lid, wordt gedefinieerd als de van toepassing zijnde bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5 onderdeel c Participatiewet.

De categoriale bijzondere bijstand voor personen met een algemene bijstandsuitkering kan worden toegekend, zolang de bijstandsverlening loopt en zolang er sprake is van een ongewijzigde situatie en omstandigheden en belanghebbende aan de voorwaarden voldoet.

Onderscheid met individuele bijzondere bijstand

De premie voor een (gewone) aanvullende zorgverzekering komt in beginsel niet voor individuele bijzondere bijstand in aanmerking. De kosten van een aanvullende zorgverzekering zijn vrijwillig te maken kosten waarvan niet kan worden gezegd dat deze kosten noodzakelijke kosten van het bestaan zijn in de zin van artikel 35 lid 1 Participatiewet (zie CRvB 07-01-2003, nrs. 00/6132 NABW e.a. en CRvB 08-03-2011, nrs. 09/540 WWB e.a.). Dit laat onverlet dat in individuele situaties bijzondere bijstand mogelijk is voor deze kosten. Er moet dan voldaan zijn aan de voorwaarden van artikel 35 lid 1 Participatiewet (zie toelichting bij artikel 1).

Collectieve zorgverzekering is geen voorliggende voorziening

De collectieve verzekering mag juridisch gezien niet als een voorliggende voorziening worden aangemerkt. Personen hebben namelijk een keuzevrijheid om te bepalen hoe en waar ze zich laten verzekeren tegen zorgkosten. Het niet afsluiten van een aanvullende zorgverzekering levert dan ook geen tekortschietend besef van verantwoordelijkheid op. De keuze om wel of niet aanvullend verzekerd te zijn (al dan niet in de vorm van een collectiviteit) is namelijk een vrijwillige keuze. De belanghebbende heeft een wettelijk recht op vrije keuze om voor een zorgverzekeraar te kiezen (zie CRvB 07-01-2003, nrs. 00/6132 NABW e.a. en CRvB 08-03-2011, nrs. 09/540 WWB e.a.). De aanvullende ziektekostenverzekering kan om deze reden dan ook niet als een voorliggende voorziening worden aangemerkt. Gelet op het voorgaande is ook geen sprake van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid als er geen aanvullende ziektekostenverzekering is afgesloten. Artikel 35 lid 1 Participatiewet biedt overigens ook geen ruimte voor de beoordeling of een belanghebbende zich verwijtbaar heeft gedragen door het niet afsluiten van een aanvullende ziektekostenverzekering en of dit verwijtbaar gedrag ertoe heeft geleid dat hij een beroep op bijzondere bijstand moet doen.

Bij de vaststelling van de hoogte van de bijzondere bijstand voor de eigen bijdrage op grond van de Zvw wordt rekening gehouden met een vergoeding vanuit de minimale aanvullende zorgverzekering. Zie de artikelsgewijze toelichting bij artikel 8 lid 2 Participatiewet.

Lid 2:

Indien de kosten van de aanvullende zorgverzekering minder bedrag dan de tegemoetkoming, dan worden de daadwerkelijke kosten vergoed.

Artikel 8

Lid 1:

Medische en paramedische zorgkosten zijn veelvoorkomende kosten waarvoor burgers bijzondere bijstand willen aanvragen. Volgens vaste jurisprudentie worden de Wlz en de Zvw voor medische en paramedische kostensoorten in beginsel als een aan de Participatiewet voorliggende, toereikende en passende voorziening als bedoeld in artikel 15 Participatiewet beschouwd. Volgens de CRvB moet namelijk worden aangenomen dat in het kader van de Zvw en de Wlz een bewuste beslissing is genomen over de omvang van de genees- en heelkundige hulp (bijvoorbeeld CRvB 18-03-2008, nr. 06/5061 WWB, CRvB 07-11-2012, nrs. 10/5099 WWB e.a. en CRvB 25-10-2016, nr. 16/1740 PW). Alleen bij zeer dringende redenen is afwijking mogelijk (artikel 16 Participatiewet).

Kosten eigen risico Zvw:

Er is geen bijzondere bijstand mogelijk voor de kosten van het verplichte of vrijwillig eigen risico. Deze kosten behoren namelijk tot de incidenteel voorkomende algemene noodzakelijke kosten van het bestaan, die een belanghebbende in beginsel uit de bijstandsnorm moet voldoen, hetzij door middel van reservering, hetzij door middel van gespreide betaling achteraf, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden (zie: CRvB 21-02-2012, nr. 10/1880 WWB en CRvB 11-12-2012, nr. 11/1323 WWB).

Lid 2:

Gemeente Nederweert voert het buitenwettelijk begunstigend beleid dat voor de eigen bijdrage op grond van de Zvw onder de aangegeven voorwaarden bijzondere bijstand mogelijk is. Binnen dit buitenwettelijk begunstigend beleid geldt de voorwaarde dat voor de vaststelling van de hoogte van de bijzondere bijstand rekening wordt gehouden met een vergoeding vanuit een minimale aanvullende zorgverzekering. De belanghebbende heeft de keuzevrijheid om wel of niet een aanvullende zorgverzekering af te sluiten (zie ook toelichting bij artikel 7 lid 1). Als de belanghebbende geen aanvullende zorgverzekering heeft afgesloten, wordt bijzondere bijstand verstrekt ter hoogte van het bedrag dat zou resteren (de eigen bijdrage) als de belanghebbende wel een (minimale) aanvullende zorgverzekering zou hebben afgesloten. Hierbij wordt rekening gehouden met de maximale vergoeding die zou resteren vanuit de (minimale) aanvullende zorgverzekering. Als de maximale vergoeding vanuit de (minimale) aanvullende verzekering is bereikt, is dus geen bijzondere bijstand meer mogelijk.

Lid 3:

De Wmo is een passende en toereikende voorliggende voorziening op grond van artikel 15 Participatiewet. Voor de eigen bijdrage van een Wmo maatwerkvoorziening is in beginsel geen bijzondere bijstand mogelijk, omdat bij de vaststelling van de hoogte van de eigen bijdrage door het CAK de eigen bijdrage wordt afgestemd op het inkomen van een belanghebbende. Gemeente Nederweert voert het buitenwettelijk begunstigend beleid dat in afwijking hierop bijzondere bijstand mogelijk is voor de eigen bijdrage CAK in verband met een toegekende maatwerkvoorziening op grond van de Wmo.

Artikel 9

Lid 1:

De Wet op de rechtsbijstand (Wrb) wordt aangemerkt als een passende en toereikende voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet). De kosten van de eigen bijdrage rechtsbijstand op basis van de civiele toevoeging en de griffierechten komen wel voor bijzondere bijstand in aanmerking omdat de Wrb voor die kosten niet wordt aangemerkt als een voorliggende voorziening. Buiten deze kosten bestaat geen recht op bijzondere bijstand voor kosten rechtsbijstand.

Wordt bijzondere bijstand gevraagd voor de kosten van de eigen bijdrage voor rechtsbijstand of het te betalen griffiegeld, dan moet het college op grond van artikel 35 Participatiewet beoordelen of en, zo ja, in hoeverre recht op bijzondere bijstand bestaat. Hierbij geldt dat het college in beginsel de noodzaak voor het verlenen van rechtshulp moet aannemen indien op grond van een toevoeging rechtsbijstand wordt verleend (zie CRvB 23-11-1999, nrs. 98/5150 ABW e.a., CRvB 31-10-2006, nr. 06/3262 WWB en CRvB 21-02-2012, nr. 10/6175 WWB).

Lid 2:

De hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld aan de hand van de factuur van de advocaat en de civiele toevoeging van de Raad voor de Rechtsbijstand. Hierbij wordt rekening gehouden met de verlaging van de eigen bijdrage vanwege de rechtshulp via het juridisch loket (in 2017: € 53,00).

Wanneer een belanghebbende niet eerst rechtshulp vraagt aan het Juridisch Loket en als gevolg daarvan wordt geconfronteerd met een hogere eigen bijdrage, dan zijn de kosten waarmee de eigen bijdrage zou zijn verlaagd als belanghebbende rechtshulp had gevraagd aan het Juridisch Loket, geen noodzakelijke kosten (zie CRvB 23-02-2016, nr. 14/4792 WWB).

Bijkomende kosten in het kader van de procedure, komen voor bijzondere bijstand in aanmerking als het college deze noodzakelijk acht. Voor deze beoordeling wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 1 van deze beleidsregels. Denk bijvoorbeeld aan bijkomende kosten in het kader van een echtscheidingsprocedure.

Artikel 10

Lid 1:

Als de kantonrechter beschermingsbewind heeft ingesteld en de kosten daarvan heeft vastgesteld, moet het college de noodzaak van de kosten in beginsel aannemen. Hetzelfde geldt voor curatele. De conform de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren vastgestelde kosten van de beloning van de beschermingsbewindvoerder komen - als belanghebbende die kosten zelf niet dragen kan - in aanmerking voor vergoeding uit de bijzondere bijstand (zie CRvB 09-11-2010, nr. 08/6936 WWB).

Indien WSNP of MSNP van toepassing is, dient de berekening van het VTLB opgevraagd te worden om te beoordelen of in het VTLB al rekening is gehouden met het salaris van de bewindvoerder. Lees de toelichting bij artikel 3 lid 6.

Lid 2:

De hoogte van de bijzondere bijstand wordt afgestemd op de bedragen zoals vermeldt in de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren.

Lid 3:

Bijzondere bijstand voor de kosten van budgetbeheer is niet mogelijk. De gemeentelijke schuldhulpverlening wordt als een passende en toereikende voorliggende voorziening als bedoeld in artikel 15 lid 1 Participatiewet aangemerkt. De belanghebbende kan gebruik maken van het budgetbeheer dat door de gemeentelijke schuldhulpverlening wordt aangeboden.

Artikel 11

Lid 1:

De kosten van de eerste huur, waarborgsom, administratiekosten en inrichtingskosten behoren tot de algemene bestaanskosten, die uit het normale inkomen moeten worden betaald. Hiervoor bestaat in beginsel dan ook geen recht op bijzondere bijstand. Alleen in individuele gevallen kan op grond van bijzondere omstandigheden bijstand verleend worden. Die beoordeling dient plaats te vinden op grond van artikel 35 lid 1 Participatiewet. Zie hiervoor artikel 1 met toelichting van deze beleidsregels.

Lid 2:

Op het uitgangspunt dat geen bijzondere bijstand mogelijk is voor de eerste huur, waarborgsom, administratiekosten en inrichtingskosten wordt een uitzondering gemaakt voor de statushouders die in het kader van de taakstelling worden gehuisvest in gemeente Nederweert. De reden hiervoor is dat deze personen rechtstreeks vanuit het COA gevestigd worden en niet hebben kunnen reserveren voor deze kosten.

Lid 3:

De procedure rondom de verstrekking van bijzondere bijstand voor de eerste huur, waarborgsom en inrichtingskosten wordt in een werkinstructie geregeld.

Artikel 12

Lid 1 en 2:

Deze beleidsregels voorzien in een hardheidsclausule op basis waarvan afwijking mogelijk is. De wettelijke grondslag is eveneens gelegen in artikel 4:84 Awb. In beginsel moet conform deze beleidsregels worden gehandeld. Hierop geldt de uitzondering voor die situaties waarbij handelen conform de beleidsregels onevenredig is in verhouding tot en met de beleidsregels te dienen doelen. Voor deze doelstelling wordt verwezen naar het algemeen deel uit deze toelichting.

Artikel 13

Deze bepaling heeft geen toelichting.

Artikel 14

Deze bepaling heeft geen toelichting.